

OSZUSTWO (1) sb n

A sg oszustwo.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Świadome wprowadzenie kogoś w błąd oszukanie: Dokłada też tego Bielfki w Kronice fwey/ co opuścił Alexánder Guáguinus/ iż też o to ich [*tych, którzy udawali Chrystusa i apostołów*] ośzuftwo kłął ie Biskup/ chcąc ie tym przywieść do vznánia błędu fwego y do pokuty. *WerGość* 220.

Synonimy cf OSZUKANIE.

Cf [OSZUKAŁOŚĆ], OSZUKANIE